

хж да излъжѣтъ нежели да исповѣдатъ истинѣ-тъ.

П. Що ся изявѣва отъ питаніе-то и отговоръ-тъ Иисусовъ ?

О. Небесна-та Му мудрость. Ако бѣше той ясно исповѣдалъ че бѣше Мессія, то щѣхж да го наклеветятъ на Римляны-ты като другъ царь съперникъ Кесаревъ. Той знаеше лукавщинж-тъ имъ и улови “мудры-ты въ пронырство-то имъ.” 1 Кор. 3; 19. Іовъ 5; 13.

ЧАСТЬ ЧЕТВЪРТА.

Притча-та на двама-та сынове. Ст. 28 — 33.

П. Коѣхъ притчж имъ говори Иисусъ ?

О. Но какъ ви ся вижда ? Нѣкой си человекъ имаше двама сынове ; и дойде при първый-тъ и му рече : Сыно, иди днесъ работи на лозіе-то ми. А той отговори и рече ; Не щж ; но послѣ раская ся и отиде. Дойде и при вторый-тъ, и рече такожде ; и той отговори и рече : Азъ ще идж, Господи ; и не отиде. Кой отъ двама-та стори волѣж-тъ на бащж си ? Казувать му : Първый-тъ. Казува имъ Иисусъ : истинж ви казувамъ че мытари-ти и блудницы-ты надпрѣдварятъ въ въ царство-то Божіе. Защото дойде при васъ Іоаннъ въ пѣть-тъ на правдж, и не повѣрувахте въ него ; мытари-ти обаче и блудницы-ты повѣрувахж въ него ; а вы като видѣхте това, не ся раскаяхте испослѣ да повѣрувате въ него. Ст. 28-32.

П. Що ще каже человекъ-тъ или баща-та на двама-та сынове и лозіе-то ?

9 4 7 7 4